ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955 | ΑΡΙΘ. 16 (103)

«Μὴ ἐκθαμβεῖσθε. Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνόν, τὸν ἐσταυρωμένον. Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος, ὅπου ἔθηκαν αὐτόν!...»

(Μάρκ. 16,6)

"ΕΟΡΤΩΝ ΕΟΡΤΗ„

Ἑορτῶν ἑορτὴ καὶ πανήγυρις πανηγύρεων!... Εὑρέθη κενὸς ὁ τάφος τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐγέμισεν ὁ κόσμος ὁλόκληρος ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς Ἀναστάσεως!... Ἐνίκησε τὸν κόσμον τῆς ἁμαρτίας Ἐκεῖνος, ποὺ ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν δύναμιν νὰ εἴμεθα ἀνώτεροι τοῦ κακοῦ!...

Οἱ κίνδυνοι δὲν Τον εἶχαν κάμει ποτὲ νὰ ὑποχωρήσῃ· τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς δὲν Τον ἔκαμαν ποτὲ νὰ καμφθῇ· ἡ κολακεία τοῦ κόσμου δὲν ἠμπόρεσε νὰ ὑποτάξῃ τὴν ἀρετήν Του· τὸ μῖσος τῶν ἀνθρώπων δὲν κατώρθωσε νὰ τὸν ἀποθαρρύνῃ εἰς τὸ ἔργον Του!... Ἐπέρασε τὴν ζωήν Του μέσα εἰς μίαν ἀπέραντον ἀγάπην καὶ καλωσύνην, ποὺ ἐπλημμύριζε μέσα Του καὶ ἐχύνετο γύρω Του καὶ ἀνεκούφιζε καθένα, πού Τον ἐπλησίαζε μὲ εἰλικρίνειαν καὶ μὲ πόνον διὰ τὴν σωτηρίαν. Καὶ μὲ ὅλην τὴν γαλήνην καὶ τὴν ἀταραξίαν τῆς θεϊκῆς Του ψυχῆς ὑπέμεινε τὸ ἄδικον μαρτύριον, εἰς τὸ ὁποῖον Τὸν ὑπέβαλεν ἡ μοχθηρία τῶν ἀμετανοήτων ἐκμεταλλευτῶν παντὸς ἱεροῦ καὶ ὁσίου!... Καὶ κατέβη μέχρι τοῦ Ἅδου, ὡς ὁ τελευταῖος ἐκ τῶν θνητῶν, ὕστερα ἀπὸ ἕνα θάνατον, εἰς τὸν ὁποῖον κατεδίκαζαν μόνον τοὺς μεγάλους ἐγκληματίας! Ποῖος; Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων!...

Ἀλλ' ὅσον σκληρότερος ἦτο ὁ ἀγών, ὅσον μεγαλυτέρα ἡ θυσία, τόσον καὶ ἡ νίκη Του ὑπῆρξε λαμπροτέρα. Καὶ τὴν νίκην αὐτὴν ὁ Χριστὸς τὴν ἐκέρδισε διὰ λογαριασμὸν ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος, τὴν ὁποίαν καὶ ἀντεπροσώπευσεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ Του. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης δὲν ἔχει πλέον καμμίαν πραγματικὴν ἐξουσίαν ὁ θάνατος· καὶ ὁ Ἅδης δὲν κατέχει πλέον κανένα νε-

ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Καταβασία. Ἦχος Α'.

Αὕτη ἡ Κλητὴ καὶ Ἁγία Ἡμέρα, ἡ Μία τῶν Σαββάτων, ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, ἑορτῶν Ἑορτὴ καὶ Πανήγυρίς ἐστι πανηγύρεων, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

κρὸν ὁριστικῶς! «Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται», εἶπεν ὁ Χριστός. Καὶ εἶναι ἀπὸ τότε ἁπλῆ γέφυρα πλέον ὁ θάνατος, διὰ τῆς ὁποίας οἱ πιστεύοντες· μεταβαίνουν πρὸς τὴν παλαιὰν Πατρίδα, πρὸς τὴν ἀληθινὴν Μακαριότητα, πρὸς τὸ αἰώνιον Φῶς, πλησίον τῆς μοναδικῆς Ἀληθείας.

«Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ», ψάλλει τὰς ἡμέρας αὐτὰς μὲ ἰδιαιτέραν ἀγαλλίασιν ἡ Ἐκκλησία μας. Καὶ ὅλοι, ὅσοι εἰλικρινῶς πιστεύουν εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, αἰσθάνονται, ὅτι δὲν ἠμποροῦν νὰ φοβηθοῦν ἐμπρὸς εἰς κανένα ἐμπόδιον. Διότι ἰδική των εἶναι ἡ νίκη καὶ ἡ ἐξουσία, τὴν ὁποίαν ἐκέρδισεν ὁ ἀναστὰς Ἰησοῦς.

Ἂν σύ, ἀγαπητέ μου φίλε, δὲν αἰσθάνεσαι, τυχόν, τὴν δύναμιν αὐτὴν ἀκόμη, τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἔχεις ἀνάγκην νὰ ἐνισχύσῃς περισσότερον τὴν πίστιν σου, νὰ καθαρίσῃς περισσότερον τὴν καρδιάν σου, νὰ ὑψώσῃς περισσότερον τὸν νοῦν σου. Ποτὲ ὅμως δὲν πρέπει οὔτε ν' ἀποθαρρυνθῇς, οὔτε νὰ ὀπισθοχωρήσῃς. Διότι μόνον οἱ μέχρι τέλους ἀγωνιζόμενοι ἀναδεικνύονται νικηταί, ἐκεῖνοι ποὺ δὲν φοβοῦνται ποτὲ τὸν ἀγῶνα.

Η ΕΚ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΧΑΡΑ

«Χαίρετε»!

Εἶναι ἡ πρώτη λέξις, τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνεν ὁ ἀναστὰς Ἰησοῦς πρὸς τὰς Μυροφόρους γυναῖκας καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τοὺς Ἀποστόλους καὶ σύμπαντα τὸν κόσμον τῶν πιστῶν.

«Χαίρετε»! Χαρὰ εἶναι, καὶ χαρὰ ὁλοκληρωμένη, ἡ ἁγία Θρησκεία τοῦ Χριστοῦ. Μὲ τὸ «χαῖρε» προσεφώνησεν ὁ Γαβριὴλ τὴν Παναγίαν καὶ εὐηγγελίσθη τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀπὸ τῶν δεσμῶν τοῦ Σατανᾶ.

«Χαρὰν μεγάλην εὐαγγελίζομαι ὑμῖν, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ», εἶπεν ὁ Ἄγγελος τῶν Χριστουγέννων πρὸς τοὺς ἀγραυλοῦντας ποιμένας.

«Χαίρετε», προσφωνεῖ τώρα ὁ ἀναστὰς Κύριος τὰς Μυροφόρους, αἱ ὁποῖαι Τὸν ἠκολούθησαν ἀπὸ τῆς συλλήψεως καὶ τῶν προπηλακισμῶν μέχρι τῆς καταδίκης, τῆς χλεύης καὶ τοῦ διασυρμοῦ, ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ μέχρι τῆς ταφῆς, καὶ ἤδη κατέφθασαν ἅμα τῇ ἐπιφωσκούσῃ ἡμέρᾳ τῆς Ἀναστάσεως, πρῶται εἰς τὸν Τάφον, ἵνα ἀλείψωσιν Αὐτὸν μὲ τὰ μύρα τῆς λατρείας των.

Χαρὰν ἐπαγγέλλεται ἡ χριστιανικὴ θρησκεία εἰς τοὺς πεποιθότας, χαρὰν ἐπὶ γῆς καὶ χαρὰν ἐν Οὐρανῷ. Χαρὰ εἶναι καὶ τὸ πλαίσιον καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς ἁγίας ἡμῶν Θρησκείας.

Ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν ὁ Κύριος καὶ «ἐκ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν ἡμᾶς διεβίβασεν»!

«Οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται!» ψάλλουσιν οἱ θεῖοι ὑμνηταὶ τῆς Ἀναστάσεως.

Τὰ πυκνὰ σκότη τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀγνοίας διελύθησαν καὶ διέλαμψε τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν: «Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια»!

Καὶ τοῦτο ὑποσημαίνει ἡ σβέσις τῶν φώτων εἰς τοὺς ἱεροὺς Ναούς, ὀλίγον πρὸ τῆς τελετῆς τῆς Ἀναστάσεως, καὶ ἡ ἐπακολουθοῦσα μετάδοσις τοῦ φωτὸς ὑπὸ τῶν ἱε-

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.
ΩΡΑ Α΄.

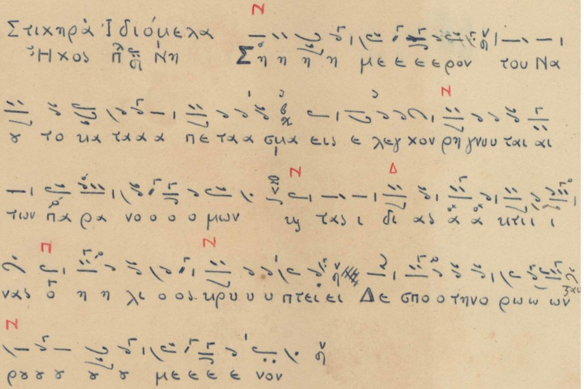

Βον

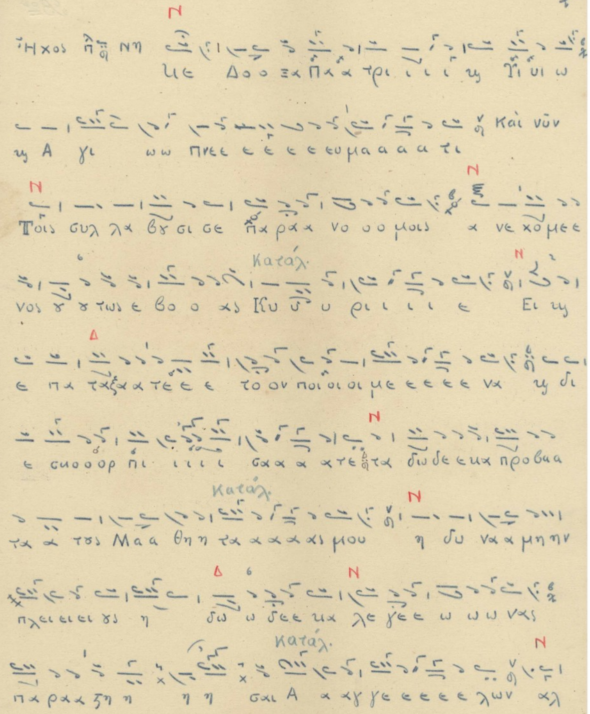
Ἦχος πλ. β' Νη
Δο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι Υι ι ω
ι Α γι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α τι
Καὶ νῦν
Τοῖς συλ λα βοῦ σι σε πα ραν νο ο μοις α νε χο με ε
Καταλ.
νος ο ο τως ε βο ο ας Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Ει ι
ε πα τα ξα α τε ε ε το ον ποι οι οι με ε ε ε ε να ι δι
ε σκο ο ο ορ πι ι ι ι σα α α α τε τα δω δε ε κα προ βα α
Καταλ.
τα α τος Μα α θη η τα α α α α α μου η δυ να α μην
πα ρα ει ει ει ει ους η δω ω δε ε κα λε γε ε ω ω ω νας
Καταλ.
πα ρα α στη η η η σαι Α α αγ γε ε ε ε ε λων αλ

Βου

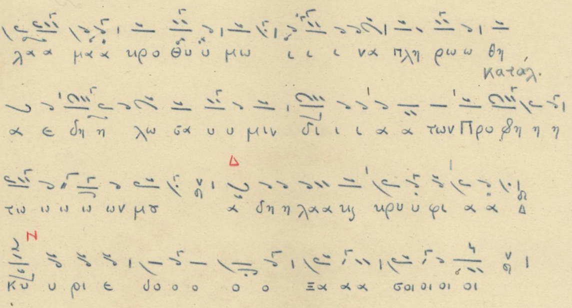
λα μα προ θυ υ μω ι ι ι να πλη ρω ω θη
καταλ.
α ε δη η λω σα υ υ μιν δι ι ι α α των Προ φη η η
τω ω ω ω ων μου α δη η λα α της πρυ υ φι α α Δ
Κυ υ ρι ε δο ο ο ο ο ξα α α σοι οι οι οι

ΩΡΑ Γ'

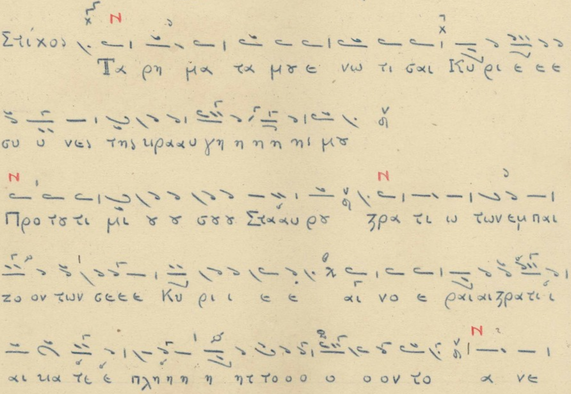
Στίχος
Τα ρη μα τα μου ε νω τι σαι Κυ ρι ε ε ε
συ υ νες της κραυ γη η η η ης μου
Προ σε τι μι ι ου ου σου Στα αυ ρου κρα τι ω των εμ παι
ζο ον των σε ε ε Κυ ρι ι ε ε αι νο ε ρχι αι κρα τι ι
αι και τε ε πλη η η η η ητ του ο ο ο ο ον το α νε

Βον

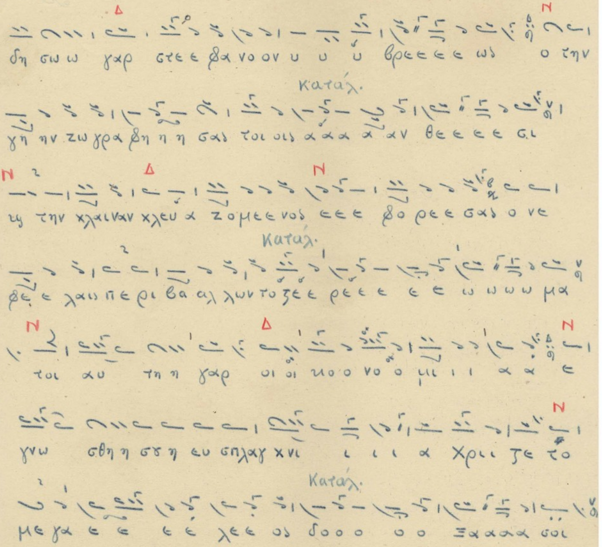
δη σω ω γαρ στε ε φα νο ον υ υ υ βρε ε ε ε ε ως ο την
Καταλ.
γη ην ζω γρα φη η η σαις τοι οις α α α α αν θε ε ε ε ε σι
τη την χλαιναν χλευ α ζο με ε νος ε ε ε φο ρε ε σαις ο νε
Καταλ.
φε ε λαις πε ρι βα αλ λων το ζε ε ρε ε ε ε ε ω ω ω ω μα
τοι αυ τη η γαρ οι οι κο ο νο ο μι ι ι α α ε
γνω σθη η ση η ευ σπλαγ χνι ι ι ι α Χρι ι στε το
Καταλ.
με γα ε ε ε ε λε ε ος δο ο ο ο ο ξα α α α σοι

Βον

ΩΡΑ ΣΤ'

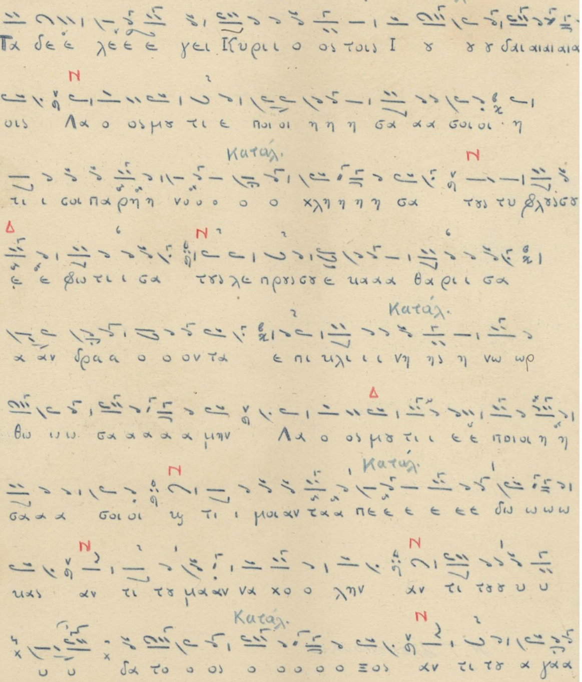
Τα δε ε λε ε ε γει Κυρι ο ος τοις Ι ου ου δαι αι αι αι
οις Λα ο ος μου τι ε ποι οι η η η σα α α σοι οι η
τι ι σοι παρη η νο ο ο ο ο χλη η η η σα του τυ φλουσ
ε ε φω τι ι σα τους λε πρους ε κα α α θα ρι ι σα
α αν δρα α ο ο ον τα ε πι κλι ι ι νη η η νω ωρ
θω ω ω σα α α α α μην Λα ο ος μου τι ι ε ε ποι αι η η
σα α α σοι οι η τι ι μοι αν τα α πε ε ε ε ε ε δω ω ω ω
και αν τι του μα αν να χο ο λην αν τι του υ υ
υ υ δα το ο ο ος ο ο ο ο ο ξος αν τι του α γα α

Βου

Ν. Τ. Βλαχόπουλος

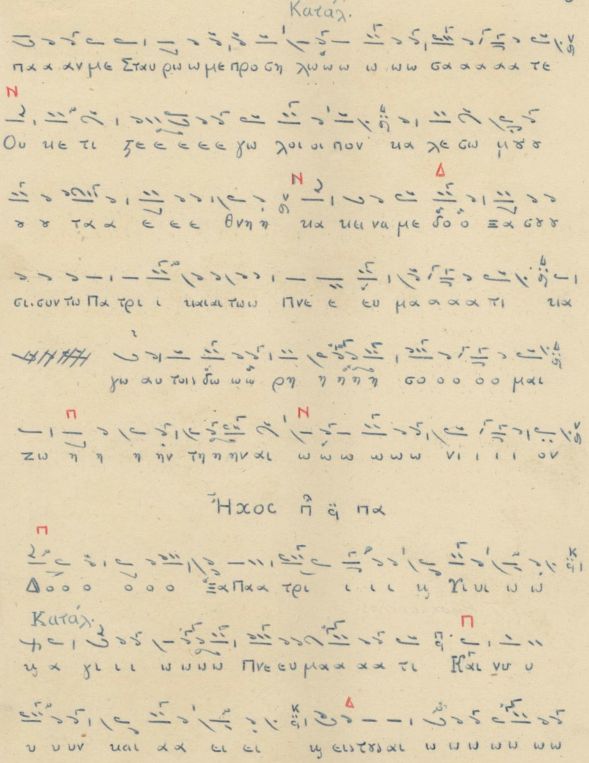
Καταλ.
πα α αν με Σταυ ρω ω με προ ση λω ω ω ω ω ω σα α α α α τε
Ου κε τι ζε ε ε ε ε ε γω λοι οι πον κα λε σω μ γ γ
γ γ τα α ε ε ε θνη η κα κι να με δο ο ξα σγγ
σι. συν τω Πα τρι ι κα κα τω Πνε ε ευ μα α α α α τι κα
γω αυ τοι δω ω ω ρη η η η η σο ο ο ο ο μαι
ζω η η η ην τη η η ην αι ω ω ω ω ω ω νι ι ι ι ον
Ἦχος π ἅ πα
Δο ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι κα Υι ι ω ω
Καταλ.
κα α γι ι ι ω ω ω ω Πνευ μα α α α α τι Καὶ νυ υ
υ υ νυν και α α ει ει κα εις τους αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Βου

Ν. Τ. Βλαχόπουλος

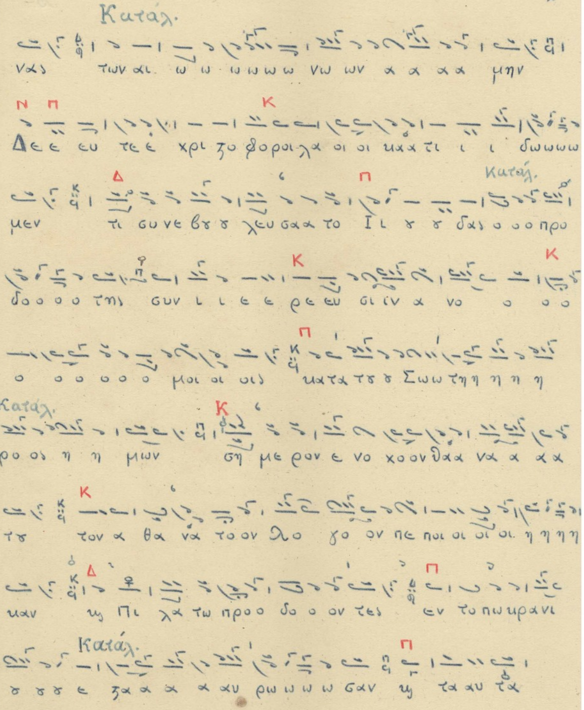
Καταλ.
νας των αι ω ω ω ω ω ω νω ων α α α α μην
Δε ε ευ τε ε χρι στο φοροι λα οι οι κα α τι ι ι δω ω ω ω
Καταλ.
μεν τι συ νε βη η λευ σα α το Ι ι η η δα ς ο ο ο προ
δο ο ο ο της συν ι ι ε ε ρε ευ σι ιν α νο ο ο
ο ο ο ο ο ο μοι αι οις κα τα τη η Σω τη η η η η
Καταλ.
ρο ος η η μων σή με ρον ε νο χο ον θα α να α α α
τη τον α θα να το ον Λο γο ον πε ποι οι οι οι η η η η
καν ως Πι λα τω προ ο δο ο ον τες εν το πω κρανι
Καταλ.
ου ου ου ε στα α α α αυ ρω ω ω ω σαν ως τα αυ τα

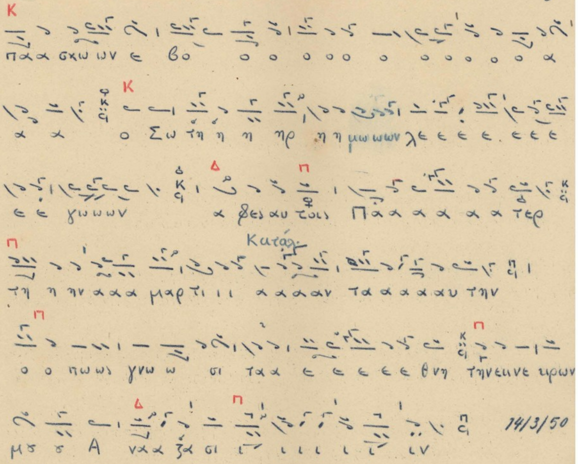
Κ
πα α σχω ων ε βο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α
Κ
α α ο Σω τη η η ηρ η η μω ων λε ε ε ε ε ε ε ε
Δ Π
ε ε γνω ων α φεσιν τοις Πα α α α α α τερ
Π Κατάβ.
τη η ην α α α μαρ τι ι ι α α α αν τα α α α α υ την
Π Π
ο ο πως γνω ω σι τα α ε ε ε ε ε θνη τηνευνε ηρων
Δ Π
μυ υ Α να α ξα σι ι ι ι ι ι ι ιν
14/3/50

Bον

ΩΡΑ Θ'

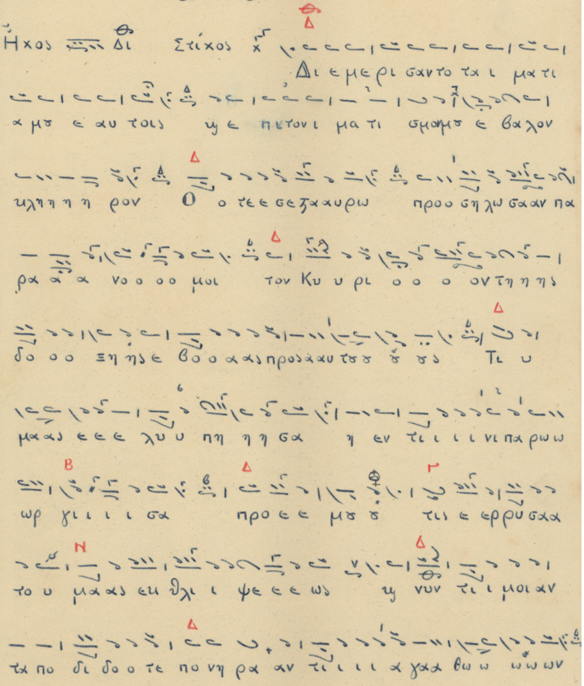
Ἦχος Δι Στίχος
Δι ε με ρι σαν το τα ι μα τι
α μου ε αυ τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε βα λον
κλη η η η ρον Ο ο τεε σε ξα κα υ ρω προ ο ση λω σα αν πα
ρα α α νο ο ο ο μοι τον Κυ υ ρι ο ο ο ον τη η ης
δο ο ο ξη ης ε βο ο α αις προς κα υ του ου ου Τι υ
μα αις ε ε ε λυ υ πη η η σα η εν τι ι ι ι νι πα ρω ω
ωρ γι ι ι ι σα προ ε ε μου ου τις ε ερ ρυ σα α
το υ μα αις εκ θλι ι ψε ε ε ως και νυν τι ι μοι αν
τα πο δι δο ο τε πο νη ρα αν τι ι ι ι α γα α θω ω ω ω ων

Βον

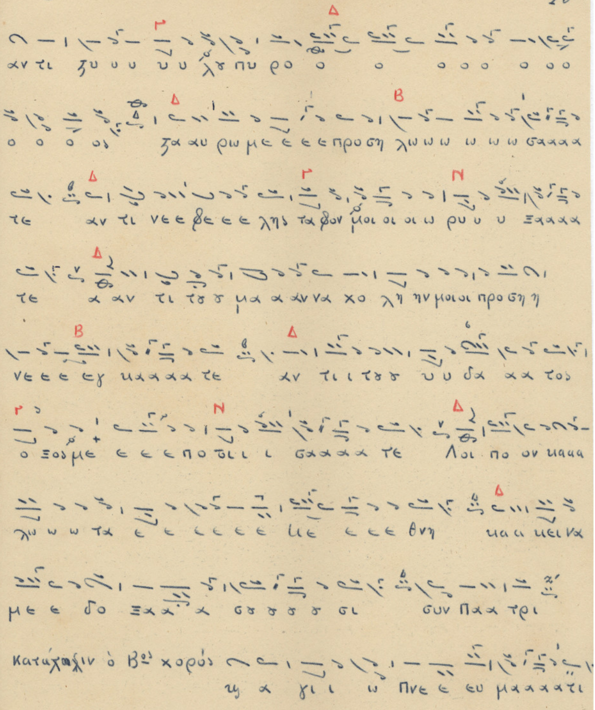
αν τι ζυ υ υ υ υ γ8 πυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο οι ζα αυ ρω με ε ε ε προ ση λω ω ω ω ω ω σα α α α
τε αν τι νε ε βε ε ε λης τα φον μοι οι οι ω ρυ υ υ ξα α α α
τε α αν τι τ8 8 μα α αν να χο λη ην μοι οι προ ση η
νε ε ε εγ κα α α α τε αν τι ι τ8 8 υ υ δα α α τος
ο ξοι με ε ε ε πο τι ι ι σα α α α τε λοι πο ον κα α α
λω ω ω τα ε ε ε ε ε ε κε ε ε ε θνη κα α κει κα
με ε δο ξα α α σ8 8 8 8 σι συν Πα α τρι
Κατάχαζιν ὁ Βος χορός
η α γι ι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Bον

ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΡΕΜΑΤΑΙ ΕΠΙ ΞΥΛΟΥ

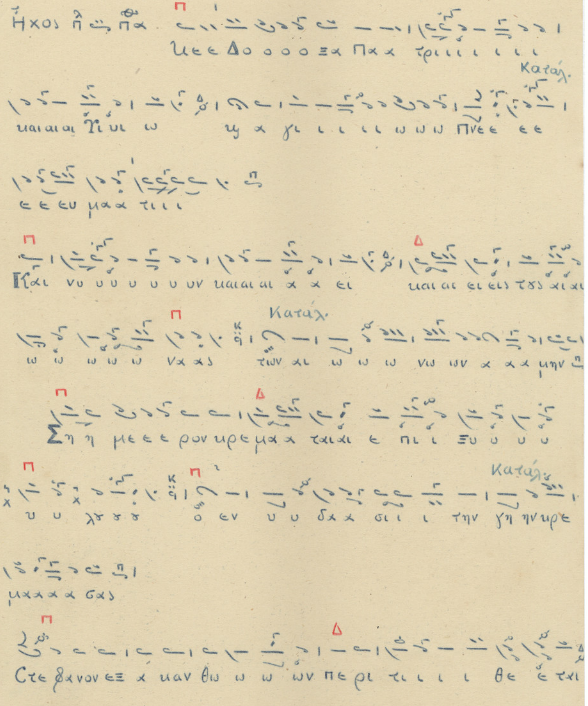

B^ον

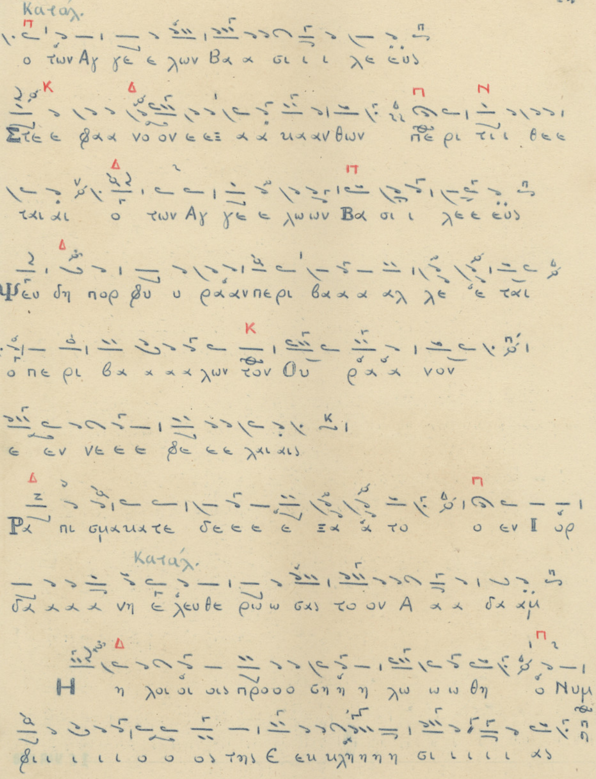
Καταλ.
ο των Αγ γε ε λων Βα α σι ι ι λε εως
Στε ε φα α νο ον ε εξ α α κα α ν θων περι τι θε ε
ται αι ο των Αγ γε ε λω ων Βα σι ι λε ε εως
Ψευ δη πορ φυ υ ρα α ν περι βα α α α λ λε ε ται
ο πε ρι βα α α α α λων τον Ου ρα α νον
ε εν νε ε ε φε ε ε λαι αις
Ρα πι σμα α τε δε ε ε ε ξα α το ο εν Ιορ
Καταλ.
δα α α α νη ε λευ θε ρω ω σας το ον Α α α δα αμ
Η η λοι οι οις προοο ση η η λω ω ω θη ο Νυμ
φι ι ι ι ι ο ο ος της Ε εκ κλη η η η σι ι ι ι ι ας

Bον

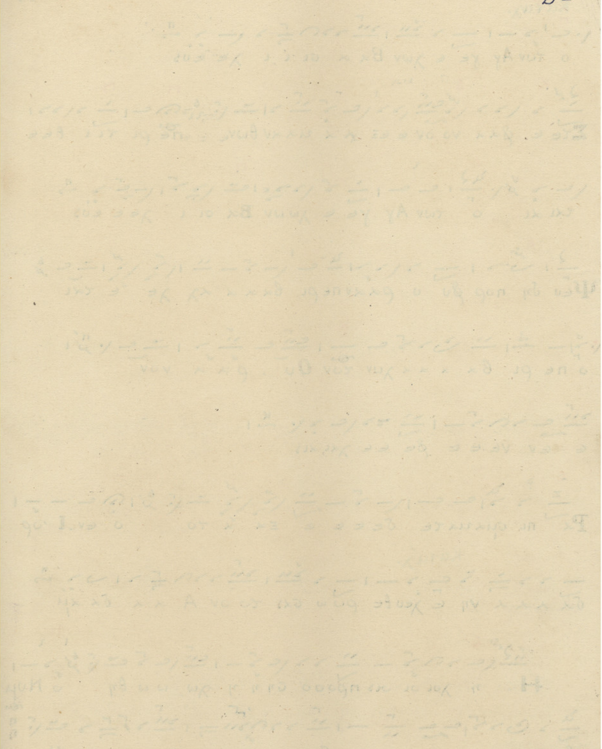

16 MAR 1950

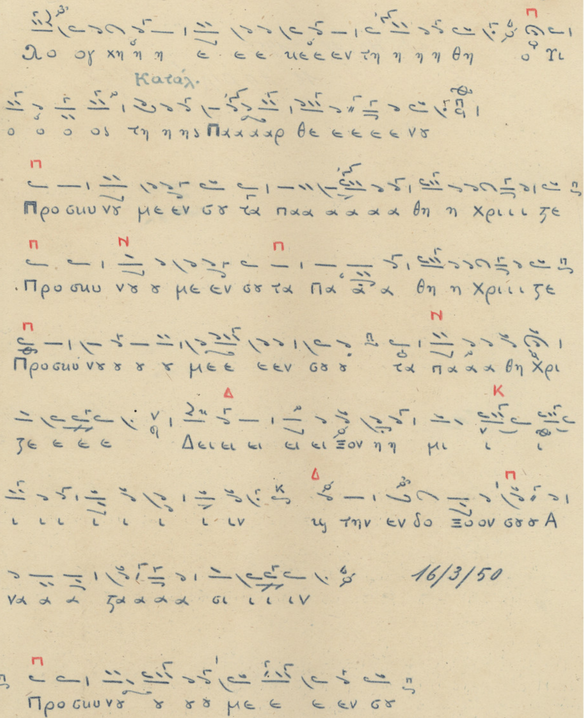
Ιλο ος χη η η ε ε ε κεεεεν τη η η η θη ο Τι
Καταλ.
ο ο ο ος τη η ης Πα α α αρ θε ε ε ε ε ε νȣ
Προσκυνȣ μεεν σȣ τα πα α α α α α θη η Χρι ι ι ζε
Προσκυν νȣ ȣ μεεν σȣ τα Πα α α θη η Χρι ι ι ζε
Προσκυνȣ νȣ ȣ ȣ μεε εεν σȣ ȣ τα πα α α θη Χρι
ζε ε ε ε Δει ει ει ει ει ξον η η μι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ιν κη την εν δο ξο ον σȣ ȣ Α
να α α ζα α α α σι ι ι ιν
16/3/50
Προσκυνȣ ȣ ȣȣ με ε ε εν σȣ

εἰς Κ.Κ. τὸ Θον 1950

Τὸ Α! ἄγνωστον

ἀπορία

Βον

Τὸ ϚΤον εἰς Ἠλιάν 1952

Τὸ Δον εἰς Κ.Κ. 16 Ἀπριλίου 1952

ρέων ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας, μὲ τὴν χαρμόσυνον ἀναφώνησιν: «Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός...»

*

Συνεπληρώθησαν ἤδη τρεῖς ἡμέραι ἐν τῷ τάφῳ.—'Απὸ τῆς ὥρας τῆς Σταυρώσεως, 3 μ.μ., μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου τῆς Παρασκευῆς, εἶναι ἡ πρώτη ἡμέρα. 'Απὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου τῆς Παρασκευῆς μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου τοῦ Σαββάτου εἶναι ἡ δευτέρα ἡμέρα. Καὶ ἀπὸ τῆς δύσεως τοῦ Σαββάτου ἀρχίζει ἡ τρίτη ἡμέρα.— Καὶ «τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ» ἀνέστη ὁ Κύριος, «κατὰ τὰς Γραφάς».

'Αστραπόμορφος Ἄγγελος, ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦ Παναγίου Τάφου καθήμενος, ἐπληροφόρησε περὶ τούτου τὰς ἁγίας Γυναῖκας· καὶ ἔσπευσαν ἐκεῖναι ἵνα μεταδώσουν τὴν εἴδησιν τῆς χαρᾶς εἰς τοὺς τεθορυβημένους μαθητὰς τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς ἄλλους πιστούς.

«Καὶ ἰδοὺ 'Ιησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς λέγων· Χαίρετε!...»

«Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδού τινες τῆς κουστωδίας, ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσι τὰ γενόμενα».

Ἥσυχοι καὶ ἠσφαλισμένοι, οἱ πρόκριτοι τοῦ λαοῦ ἐνηβρύνοντο διὰ τὰ μυσαρὰ ἔργα των! Καὶ τώρα, ἰδού! Οἱ ἴδιοι οἱ στρατιῶται των ἀγγέλλουν τὴν 'Ανάστασιν 'Εκείνου! Ὦ! ποία μετάπτωσις! Ὦ! ποία θεία ριπὴ ἀνέτρεψε

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

17—23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955

17. Κυριακὴ τοῦ Πάσχα: † Ἡ 'Ανάστασις τοῦ Κυρίου.—Μάρκ. 16 (ιστ'), 18.—Πράξ. 1 (α'), 1-8. 'Ιωάν. 1 (α'), 1-17. — Συμεὼν 'Επισκόπου Περσίδος 'Ιερομ., 'Αγαπητοῦ Πάπα Ρώμης, 'Αδριανοῦ κλπ. Μαρτύρων.—**Τὸ ἀπόγευμα:** Ὁ Ἑσπερινὸς τῆς 'Αγάπης: 'Ιωάν. 20 (κ'), 19-25.

18. Δευτέρα Διακαινησίμου: 'Ιωάννου καὶ 'Αθανασίας Ὁσίων. (Ψάλλεται καὶ ἡ μετατεθεῖσα 'Ακολουθία τοῦ Πατριάρχο Γρηγορίου τοῦ Ε'.—Πράξ. 1 (α'), 12-17. 21-26. 'Ιωάν 1 (α'), 18-28. Ἑβρ. 7 (ζ') 26—8, (η'), ?.—'Αναστάσ μα Β' Ἤχου.

19. Τρίτη Διακαινησίμου: Παφνουτίου Ἱερομάρτυρος.—Πράξ. 2 (β'), 14-21. Λουκ. 24 (κδ'), 12-35.—'Αναστάσιμα Γ' Ἤχου.

20 Τετάοτη Διακαινησίμου: Θεοδώρου Τριχινᾶ Ὁσίου, Ζακχαίου 'Αποστόλου.—Πράξ. 2 (β'), 22-37. 'Ιωάν. 1 (α'), 35-52—'Αναστάσιμα Δ' Ἤχου.

21. Πέμπτη Διακαινησίμου 'Ιανουαρίου Ἱερομάρτυρος. — Πράξ. ? (β), 38-43. 'Ιωάν. 3 (γ'), 1-15.—'Αναστάσιμα Πλ. Α' Ἤχου.

22. Παρασκευὴ Διακαινησίμου: † Τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Θεοδώρου Συκεώτου Ὁσίου, Ναθαναὴλ 'Αποστόλου. — Πράξ. 3 (γ'), 1-8. 'Ιωάν. 2 (β'), 12-22. 'Αναστάσιμα Πλ. Β' Ἤχου.

23. Σάββατον Διακαινησίμου: † Γεωργίου Τροπαιοφόρου Μεγαλομάρτυρος.—Πράξ. 3 (γ'), 11-16. 12 (ιβ'), 1-11. 'Ιωάν. 3 (γ'), 22-33.—'Αναστάσιμα Πλ. Δ' Ἤχου.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(24 'Απριλίου 1955)

Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ ('Αντίπασχα): Ἑωθινὸν Α' [Ματθ. 28 (κη'), 1-20].—Πράξ. 5 (ε'), 12-20. 'Ιωάν. 20 (κ'), 19-31.— 'Ελισάβετ Ὁσίας, Σάβα Στρατηλάτου.

τὰ σχέδιά των καὶ τοὺς ἐπλήρωσεν ἀπογνώσεως! Καὶ ποία ἀνάστασις καὶ τόνωσις ἐλπίδων διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ ὀπαδοὺς τοῦ Κυρίου!

Καὶ «ἔδωκαν ἀργύρια ἱκανὰ τοῖς στρατιώταις —οἱ 'Αρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι —λέγοντες: Εἴπατε, ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, νυκτὸς ἐλθόντες, ἔκλεψαν αὐτόν, ἡμῶν κοιμωμένων». 'Αλλ' ἡ 'Ανάστασις τοῦ Λυτρωτοῦ εἶναι γεγονός, καὶ οὐδ' ὅλαι τοῦ Σατανᾶ αἱ δυνάμεις δὲν θὰ ἰσχύσουν νὰ τὴν συγκαλύψουν!..

*

«'Εγένετο τὸ καθαρτήριον Πάσχα καὶ αὖθις ἐκ τοῦ Τάφου ὡραῖος δικαιοσύνης ἔλαμψεν ἡμῖν ἥλιος!» Καὶ εἶναι πλέον «ἡ κλητὴ καὶ ἁγία» αὐτὴ ἡμέρα «βασιλὶς καὶ κυρία»· εἶναι «ἑορτῶν ἑορτὴ καὶ πανήγυρις πανηγύρεων»!

Εἶναι ἡμέρα, ποὺ ὑποσημαίνει καὶ τὴν ἰδίαν ἡμῶν ἀνάστασιν καὶ ἀπολύτρωσιν· εἶναι ἡμέρα, ποὺ μᾶς πείθει, ὅτι καὶ ἡμεῖς θὰ γίνωμεν μέτοχοι καὶ κοινωνοὶ τῆς αἰωνίου καὶ ἀκαταλύτου Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Καὶ διὰ τοῦτο οἱ πολῖται τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ὡς θεοφεγγεῖς φωστῆρες, «ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης καὶ ἑῴας», συγκεντροῦνται νοερῶς περὶ τὸν τόπον τοῦ Μαρτυρίου καὶ κλίνουσι γόνυ πλήρεις εὐλαβείας πρὸ τοῦ Τάφου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐξέλαμψε τὸ φῶς τῆς δικαιοσύνης, τὸ φῶς τὸ λύτρον τῆς λύ-

13 φυλ

πης, τὸ φῶς τῆς ζωῆς τὸ ἄφθαρτον! Ἂς συνέλθωμεν οἱ ἄνθρωποι! Ἂς συνέλθωμεν τὴν σημερινὴν τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως ἡμέραν! «Λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα»! Καί, οἰκειοποιούμενοι τὴν ἐκ τοῦ Τάφου τοῦ Κυρίου ἀνατείλασαν χαράν, ἂς ἐγκολπωθῶμεν τὴν ἀγάπην «καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει», ὅπως ὡραιότατα ψάλλει ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία σήμερον, «καὶ οὕτω βοήσωμεν: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος». Χ. Δ.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ὅταν τελοῦν οἱ Ἑβραῖοι τὸ ἰδικόν των, τὸ τυπικόν, Πάσχα, ὁ νεώτερος υἱὸς τῆς οἰκογενείας ἐρωτᾷ, ἐν ᾧ ὅλοι εἶναι συνηθροισμένοι γύρω ἀπὸ τὸ πασχαλινὸ τραπέζι, καὶ ζητεῖ νὰ μάθῃ τὴν αἰτίαν τῆς ἑορτῆς. Καὶ ὁ γεροντότερος, ἢ ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας, διηγεῖται πῶς ὁ Κύριος διεφύλαξε τὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ διεβίβασεν αὐτὸν διὰ μέσου τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀπὸ τῆς δουλείας εἰς τὴν ἐλευθερίαν.

Ὅταν οἱ χριστιανοὶ ἑορτάζουν τὸ Πάσχα τὸ ἰδικόν των, τὸ πραγματικόν, λαμβάνουν, ἄρά γε, τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐνθυμηθοῦν καὶ οἱ ἴδιοι καὶ νὰ διδάξουν καὶ εἰς τὰ τέκνα των, ὅτι ὁ Κύριος ἔδωκεν Ἑαυτὸν Θυσίαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ διὰ τοῦ Αἵματός Του ἐκαθάρισε τὴν ἰδικήν μας ἀκαθαρσίαν καὶ ὅτι διὰ τοῦ Θανάτου τοῦ Κυρίου ἐνικήθη ὁ Θάνατος καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς Του ἐδόθη καὶ πάλιν εἰς ὅλους ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας εἰς Αὐτὸν ἡ χάρις τῆς Ἀπολυτρώσεως, ἡ νίκη ἐναντίον τῆς ἁμαρτίας, ἡ αἰώνιος Ζωὴ καὶ Βασιλεία;

Εἶναι ἡ ἑορταστικὴ συγκέντρωσις κάθε χριστιανικῆς οἰκογενείας, κατὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν Ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως, ἡ ἀφορμὴ διὰ νὰ ἐνθυμηθοῦν ὅλοι, ὅτι, τόσον «ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον».— Ἀλλὰ χρησιμοποιεῖται ἐπαρκῶς καὶ ἐπωφελῶς αὐτὴ ἡ λαμπρὰ εὐκαιρία, ἰδίως διὰ νὰ διδαχθοῦν οἱ νεώτεροι;

*

Σκέψου ὀλίγον, Χριστιανέ.

Ἀπὸ τοῦ γεγονότος τὸ ὁποῖον ἑορτάζομεν σήμερον ὠνομάσθη Κυριακὴ ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος, ποὺ ἀντικατέστησε τὸ Σάββατον, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀνεπαύοντο οἱ πιστοὶ τῆς Π. Διαθήκης.

Κάθε Κυριακήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀφήκες τὴν ἐργασίαν σου, πῶς ἐπέρασε διὰ σέ; Τὴν ἐχρησιμοποίησες διὰ νὰ λατρεύσῃς τὸν Κύριον, διὰ νὰ ἀκούσῃς τὸν θεῖον λόγον, διὰ νὰ μελετήσῃς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ ἐξετάσῃς τὸν ἑαυτόν σου, διὰ νὰ διδάξῃς τὰ τέκνα σου καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς σου, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν σου καὶ ἀπὸ τὸ παράδειγμά σου, διὰ νὰ βοηθήσῃς τοὺς πάσχοντας καὶ διὰ νὰ θρέψῃς — μὲ μίαν λέξιν — τὴν ψυχήν σου; Ἢ μήπως καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Κυριακὴ τοῦ Πάσχα εἶναι μία ἀφορμὴ ἀταξιῶν καὶ κραιπάλης καὶ μέθης ἁμαρτωλῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν μολύνεται καὶ ἀσθενεῖ ἡ ψυχή;

Σκέψου καὶ κάμε τὸ καθῆκόν σου, Χριστιανέ, καὶ βάλε μίαν καλὴν ἀρχὴν ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν ζωήν σου. Ἁγίασον τὴν σημερινὴν ἡμέραν καί, ἀπὸ σήμερον, πᾶσαν Κυριακὴν καὶ ἐπίσημον τῆς πίστεώς μας ἑορτήν.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ» ἀπευθυντέον:
Αἰδεσ. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον Ἰασίου 1, Ἀθήνας. (Τηλέφ. 72.112).

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Τιμ. Ρούτσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰασίου 1, Τηλέφ. 72-112